

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3765/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Милић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Јован Поповић“ из Крагујевца, чији је заступник Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради исплате, одлучујући о ревизији заступника тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2143/21 од 02.06.2022. године, у седници већа одржаној 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији заступника тужене Градског правобранилаштва Града Крагујевца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2143/21 од 02.06.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија заступника тужене Градског правобранилаштва Града Крагујевца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2143/21 од 02.06.2022. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2143/21 од 02.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба заступника тужене Градског правобранилаштва Града Крагујевца и потврђено решење Основног суда у Крагујевцу П1 857/19 од 29.03.2021. године, којим је одбијен, као неоснован, захтев заступника тужене за доношење решења о исправци пресуде истог суда П1 857/19 од 21.01.2020. године. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена жалба директора тужене ББ изјављена против пресуде Основног суда у Крагујевцу П1 857/19 од 21.01.2020. године, којом је делимично усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи на име накнаде штете због неисплаћивања накнаде за стручно усавршавање, за период од 17.07.2016. године до 17.07.2019. године, исплати износ од 13.235,33 динара, са законском затезном каматом од 20.07.2019. године до исплате, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиљи на име накнаде штете због неисплаћивања накнаде за стручно усавршавање, за период од 17.07.2016. године до 17.07.2019. године, исплати износ преко досуђеног износа од 13.235,33 динара, са законском затезном каматом од 20.07.2019. године до исплате, а до потраживаног износа од 20.735,95 динара и обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове

парничног поступка у износу од 57.429,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, заступник тужене Градско правобранилаштво Града Крагујевца је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажним решењем Основног суда у Крагујевцу П1 857/19 од 29.03.2021. године одбијен је као неоснован захтев заступника тужене Градског правобранилаштва Града Крагујевца за доношење решења о исправци пресуде Основног суда у Крагујевцу П1 857/19 од 21.01.2020. године, у погледу правилног означања заступника тужене. Према датим разлозима, пресуда не садржи грешке настале у писању и рачунању, недостатке у облику нити несагласност преписа са изворником пресуде, па применом члана 362. ЗПП нису испуњени услови за доношење решења о исправци. Као заступник тужене у пресуди је наведено Градско правобранилаштво Града Крагујевца, које јесте заступник тужене као правног лица у смислу члана 52. став 1. Закона о првобранилаштву, у вези члана 189. став 1. тачка 3. Закона о основама система образовања и васпитања, јер се у буџету јединице локалне самоуправе обезбеђују средства за стручно усавршавање запослених код тужене, сходно чему нису испуњени кумулативни услови прописани чланом 11. став 2. Закона о правобранилаштву предвиђени за заступање тужене од стране Државног правобранилаштва. Истовремено је применом члана 389. став 1. ЗПП, у вези члана 378. став 3. ЗПП одбачена као недозвољена жалба директора тужене ББ изјављена против пресуде Основног суда у Крагујевцу П1 857/19 од 21.01.2020. године, јер је изјављена од стране неовлашћеног лица, а заступник тужене у овој правној ствари Градско правобранилаштво Града Крагујевца није одобрило радње директора тужене предузете у поступку у име и за рачун тужене.

Врховни касациони суд је размотрио правне разлоге на којима је засновано побијано решење и наводе изнете у ревизији, па је оценио да нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је резервисана за питања из домена примене материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено. Наводи ревизије односе се на питања процесног права о испуњености услова за исправку пресуде и о дозвољености жалбе директора тужене који нема својство заступника тужене нити посебно овлашћење за заступање тужене, што нису законом превиђени разлози за изјављивање посебне ревизије.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Заступник тужене је изјавио ревизију против решења којим је одлучено о захтеву за доношење решења о исправци пресуде донете у овој правној ствари. Овим решењем се у смислу одредбе члана 420. став 1. ЗПП поступак правоснажно не окончава, због чега је ревизија недозвољена. Није дозвољена ни ревизија заступника тужене изјављена против решења о одбачају жалбе директора тужене изјављене против пресуде донете у овој правној ствари, јер заступник тужене није одобрио радњу изјављивања жалбе коју је директор тужене као неовлашћено лице предузео у поступку у име и за рачун тужене.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**